

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΘΕΟΛΟΓΩΝ

Ἐχουσιν αὐταπάρνησιν οἱ σημερινοὶ ἡμέτεροι θεολόγοι; Ὅχι ἀπαντῶμεν· καὶ ἀπὸ αὐταπάρνησιν δὲν ἔχουσιν ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ, εἶνε ἀνάξιοι νὰ ὀνομάζωνται θεολόγοι· πρὸς ἀπόδειξιν τοῦτου ἠθέλομεν κατασύγει εἰς τὴν συγκριτικὴν ἱστορίαν τῶν θεολόγων τῆς σήμερον πρὸς τοὺς τῆς Παλιγγενεσίας· δὲν ἐπιχειροῦμεν ἀληθῶς νὰ πράξωμεν τοῦτο ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἁγίους ἐκείνους πνευματικούς πατέρας, καὶ ἐκ φόβου μὴ ἄκοντες περιπέσωμεν διὰ τοῦτο εἰς βλασφημίαν· ἀλλὰ καταφεύγομεν πρὸς τοὺς ἱατροὺς τῆς σήμερον, οὓς εὐρίσκομεν ἐν πολλοῖς πολὺ φιλανθρωποτέρους τῶν σημερινῶν θεολόγων. Οἱ ἱατροὶ μας πολλάκις ἐδείξαν δείγματα αὐταπαρνήσεως ἀνώτερα πάσης ἐλπίδος, ὑπὸ μόνῃς τῆς φιλανθρωπίας ὠθούμενοι. Ἡ κατατροπὴ τῆς Χίου, ὁ ἐμπρησμός τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ τύφος, ἡ εὐλογία καὶ ἡδὴ ἡ ἀπειλοῦσα χολέρα, πρὸς ἣν πλείστου ἐδήλωσαν ὅτι εἰσὶν ἐτοιμοὶ νὰ προβάλλωσι τὰ στήθη των περιφρονούντες βίον ὀλίγον, οἰκιακὴν εὐμερίαν, ἀνάπαυσιν, μακροβιότητα, πολὺτιμον ὑπαρξίν κλπ. εἰσὶν ἄρκετὰ νομίζομεν μαθήματα διδακτικά διὰ τοὺς σημερινούς θεολόγους καὶ λοιποὺς πνευματικούς πατέρας. Ὅπως δ' ἀποδείξωσιν, ἂν θέλωσιν, ὅτι καὶ οὗτοι ἔχουσιν αὐταπάρνησιν, δέον αὐθόρμητοι νὰ δράμωσιν ἐκεῖ ὅπου αὕτη τοὺς καλεῖ: **Εἰς τὴν Μακεδονίαν!** Δέον νὰ ἐγκαταλείψωσιν πάντες τὰς καθηγετικίας ἐδρας καὶ τοὺς ἀμβώνας! τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καὶ μεταβῶσιν ἐκεῖ, ὅπου δύνανται νὰ φανῶσι χρήσιμοι τῇ θρησκείᾳ καὶ τῇ πατρίδι ἐν γένει. Τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ Γυμνάσια δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην διδασκάλων θεολογίας· ἄλλως τε οὗτοι πάντῃ ἄχρηστοι ἄχρι τοῦδε ἀπεδείχθησαν. Καθ' ὅσον ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία των ἕνεκα πολλαπλῶν λόγων ἀπεδείχθη ἢ μᾶλλον ἄκαρπος· τίς ὅσον ἐπιμελὴς νέος καὶ ἂν ἢ ἀποφαιτῆς τὸ Γυμνάσιον δύναται νὰ καυχῇθῃ ὅτι ἀπέκτησε γνώσεις θεολογικάς, ἐκτὸς τῶν στοιχειωδῶν γνώσεων τῆς μικροσκοπικῆς ἱερᾶς ἱστορίας καὶ κατηχήσεως, ἃς ἀπὸ στήθους ἔμαθε ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου; οὐδεὶς· ἀλλ' οὔτε τις τῶν ἱερῶν μαθημάτων καθηγητῆς θέλει τολμήσει νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ ἀληθές τοῦ πράγματος· ἢ τίς ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ ἀπεδείχθη ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀμβώνος γόνιμος εἰς χριστιανικὰς ἰδέας πλὴν ἰσως σπανίας τινος ἐξαιρέσεως; ἢ τίς χριστιανὸς τῆς σήμερον ἀπεκόμισεν ἀπ' ἀμβώωνος τινος τροφὴν πνευματικὴν, πλὴν τῶν ναυαρισμάτων ἱεροδιακόνου τινος φιλαρέσκου ἢ τῶν περὶ τεμαχίου προσφορᾶς ἀντεγκλήσεων τῶν ἱερῶν τοῦ Ὑψίστου; Δὲν θέλομεν λοιπὸν τοὺς καθηγητὰς τῆς θεολογίας εἰς τὰ γυμνάσια, δὲν θέλομεν τοὺς ἐκκλησιαστικούς ρήτορας εἰς ἐπισκοπικὰ γραφεῖα ἢ εἰς ἱερὰ μοναστήρια ἢ εἰς τὰς πόλεις σπουδάζοντας τὴν θεολογίαν! τοὺς θέλομεν εἰς τὴν Μακεδονίαν νὰ παλαίσωσιν ὡς μάρτυρες κατὰ τῶν διαφορῶν προπαγανδῶν, αἵτινες κατέκλυσαν τοὺς ἀπογόνους τοῦ Μεγάλου Ἑλληνος καὶ ἐσκότισαν ἐπὶ τοσοῦτον τὴν διάνοιαν, ὥστε αἱ τῶν προπατόρων των ἱστορίαι ὑπεκατεστάθησαν δι' ἄλλοθεντῶν κατασκευασμάτων.

Καὶ ἐπειδὴ τοὺς θέλομεν ἐκεῖ, δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ δηλώσωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι δὲν δέχονται θέσεις εἰς τὰ γυμνάσια οἱ καθηγηταὶ τῶν ἱερῶν, ὅτι δὲν δέχονται θέσεις νομαρχιακῶν κηρύκων οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ρήτορες, διότι ἄλλοι κέκληνται νὰ ὑπηρετήσωσι τὸν χριστιανισμὸν τραυματιζόμενον καθ' ἐκάστην ὑπὸ τῶν σχισμάτων,

βιβλίων, βραβευμένων πολλάκις ἐν διαγωνισμοῖς, ὡς τοῦ Γεωργίου Τσιάνκα, τελειοροῦτο καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐν Σέρραις Διδασκαλείου. Οἱ δύο ἄλλοι ἦλθον μόνον ἐξ ἔρωτος ὅπως ἐπισκεφθῶσι τὰς Ἀθήνας καὶ προσκυνήσωσι τὰ ἁρχαῖα. Πανταχοῦ γίνονται συμπαθητικώτατα δεκτοὶ οἱ ἁξιόλογοι νέοι, οὓς ἡ πατρίς ὀρεῖται ν' ἀγαπᾷ ἰδιαζόντως, ὡς ἀγωνιζομένους μετ' εὐσυνειδησίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ τὸν ἀγῶνα τὸν καλόν, τὸν ἀγῶνα τῶν γραμμάτων καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως.

— Μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ κ. **Δ. Ὀρφανίδης**, τελειόφοιτος τῆς ἐνταῦθα φιλοσοφικῆς σχολῆς, προσκληθεὶς πέρυσιν ὡς διευθυντῆς τῶν ἐν τῇ κωμopolίᾳ τῆς Μακεδονίας Νιγρίτη ἐκπαιδευτηρίων, ἐπέτυχεν ἀποδείξῃ ταῦτα εὐθαλεῖς πνευματικοὺς λειμῶνας, καὶ τὸ δυσκολώτερον πάντων παρ' ἡμῖν, ν' ἀρέσῃ εἰς πάντας τοὺς κατὰ τοὺς διὰ τῆς συνετῆς πολιτείας του. Οἱ κάτοικοι καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐκδηλοῦντες τὴν πρὸς αὐτὸν ὑπόληψιν, κατὰ τὴν ἐκείθεν πρὸς τὰ ἐδῶ ἀναχώρησιν του πανηγυρικῶς προέπεμψαν αὐτὸν πολὺ μακρὰν τῆς κωμopolέως. Οἷα ζῆλευτὴ διὰ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ τὸ οἰκιοθελὲς ἐκδήλωσις εὐχαριστιῶν ἐπὶ εὐσυνειδητῶ ἐκπληρώσει καθηκόντων!

— Ἐν τινὶ οἰκίᾳ τοῦ ΝέουΦαλήρου προσεπάθησε, ἔκλεπτης νὰ εἰσέλθῃ, ἀλλ' ὁ ὑπηρετὴς ἐπυροδόγησε, φαίνεται δὲ ὅτι καὶ ἐπληρώθη ὁ κλέπτης, διότι εὐρέθησαν τὸ πρῶτον σταγόνες αἵματος.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Πειραιεὶ χθὲς περὶ τὴν 10ην ὥραν τῆς πρωῒας ἐν ᾧ ὁ Ἐμμ. Τζωρτζάκης ἐξήταξε τὸν μηχανισμόν πολυκρότου τινός, προσεφέρθη τις αὐτῷ πρὸς ἀγοράν, ἐπυροκρότησε τοῦτο καὶ ἐπλήρωσεν αὐτὸν θινδύνως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. Ὁ τραυματισθεὶς μετηνέχθη ὑπὸ τοῦ αὐτόθι ὑπαστυνόμου εἰς τὸ νοσοκομεῖον.

— Συνελήφθη χθὲς ἐν Πειραιεὶ ὑπὸ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Δ. Τσακάλου ὁ Νικόλ. Ντοάνης ὅστις πρὸ τινων ἡμερῶν ἀφῆρσεν ἐκ τῆς αὐτόθι οἰκίας τῆς κ. Ρουμπίνης Δαραλέξη μικρὸν τι χειρομέριον ὅπερ ἀνευρεθὲν παρεδόθη ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν.

— Ἐξηφανίσθησαν σήμερον ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου Πειραιῶς καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ κ. Βρατίμου 50 ὀκάδες ἰχθύων ἁλιευθέντων διὰ δυναμίτιδος καὶ ἀνηκόντων εἰς τὸν ἰχθυοπώλην Ἰωάννην Μπελένην καὶ δύο κόφινοι μεγάλοι ἀρβόλων βεβλαμμένων ἀνηκόντων εἰς τὸν ἐμποροπλοίαρχον Κυριάκον Καψάλην.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου τοῦ ε. τμήματος καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἱατροῦ κ. Γιαννοπούλου ἐξηφανίσθησαν σήμερον 8 ὀκάδες ἀχλαδίων τοῦ ὀπωροπώλου Γ. Μερκουράκη καὶ 43 ὀκάδες σταφίδος ἁώρου τοῦ Δ. Νικολάου ἢ Γούρκου.

— Ἐπίσης ἐν τῷ ΣΤ' τμήματι ὑπὸ τοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τοῦ ἱατροῦ κ. Κ. Νικολέους 10 περίπου ὀκάδας κορομῆλων σεσηπότην τοῦ ὀπωροπώλου Γ. Δ. Ματζούρη, καὶ διάφοροι ἄλλαι ὀπώραι τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς περιφερομένων ὀπωροπωλῶν. Ἀπαντα δὲ τὰ κρεοπωλεῖα καὶ μαγειρεῖα τοῦ τμήματος τούτου εὐρέθησαν καθαρὰ.

— Προσεβλήθησαν χθὲς ἐξ εὐλογίας ἐν Πειραιεὶ οἱ Κ. Ψυλάκης ἐτῶν 35 καὶ Κυριάκος Κουκουνάκης ἐτῶν 25 ἐκ Κρήτης ἀμφότεροι, ἀνεμβολίαστοι, καὶ ἐστάλησαν εἰς Γουδί.

τὴν ἐθνότητά μας καταθλιβομένην καὶ ἀσφυκτοῦσαν τούτους δὲ δέον νὰ ἀκολουθῇ τῷ καὶ οἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τελειοφροῦντι τῆς θεολογίας ἀποσεύοντες τὸν ζυγὸν τοῦ ἱεροδιακόνου καὶ ἀναλαμβάνοντες εἰς τὰς χεῖρας τὴν δάδα τῆς ἐλευθερίας νὰ εἰσέλθωσιν ἐκεῖ ὅπου τόσο ἱεραπόστολοι τοσοῦτων ἐθνότητων παντοῖα κατ' ἡμῶν μηχανεύονται. Καὶ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τοῖς ἀρνηθῇ πᾶσαν ὑποστήριξιν, ὅπερ πάντῃ ἀπίστευτον, νὰ ζητήσωσιν ἀρωγὴν ἀπὸ τὰ μοναστηριακὰ πλοῦτη τῆς ἐλευθερίας Ἑλλάδος καὶ τοῦ Πατριαρχείου· ἐν τέλει δὲ αὐταπάργησιν περιβληθέντες δύνανται οἱ πλείστοι ὡς ἀληθεῖς μάρτυρες διὰ τῆς ἀτομικῆς τῶν ἐνεργείας νὰ ἀποδειχθῶσι πραγματικοὶ ἀπόγονοι τῶν ἀθανάτων ὁμοτέχνων τῶν μεταβαίνοντες ἐκεῖ!

Νεόφυτος.

ΟΙ ΒΟΘΡΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΠΑΤΩΝ

Τὸ ζήτημα τῶν βόθρων κεῖται σήμερον ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐπὶ τοῦ τάπητος. Σπουδαίως δὲ, καθὼς πληροφορούμεθα, ἡ κυβέρνησις ἐνσυχολεῖται πρὸς σύνταξιν τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, αἵτινες δέον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν πρὸς τακτοποίησιν τῶν βόθρων. Πρὸς ἀνακάλυψιν ἐν τούτοις τῆς ἀταξίας τῶν βόθρων ἀπηρτίετο μῖτος καὶ τοιοῦτος ἐν τῷ παρόντι ὑπουργεῖῳ εὑρέθη, ὅστις ἐννεακοσίας (900) ἀνεκάλυψε βόθρους (ὑποπάτους) κατεσκευασμένους ἐναντίον τῶν διατάξεων τῆς τῆς δημοσίου ὑγειονομίας. Δυστυχῶς τὸ ἐμπαιῶν τὴν μεγαλύτεραν φρίκην εἶνε, ὅτι οἱ βόθροι οὗτοι ἀνήκουσιν εἰς τὰς οἰκίας τῶν περιφημοτέρων νομομαθῶν μας, τῶν χονδροειδεστέρων βαθυπλούτων, τῶν σθεναρωτέρων δημοσιογράφων καὶ ὅπερ χεῖριστον εἰσὶ πρόσωπα, τὰ ὅποια εἰσὶ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς ὑγεινῆς τῆς πόλεως πολυμελοῦς ἐπιτροπείας. Οἱ βόθροι τῶν κυρίων τούτων, ὧν τὰ ὀνόματα ἐκ φρίκης ἀποσιωπώμεν, ἐλευθεροκοινοῦσι μὲ τὸν γενικὸν ὄχετόν τῆς πόλεως, ὅστις ἐκ-

βάλλει ἐντὸς τοῦ σχεδίου αὐτῆς. Εἰσὶν ἐπομένως οἱ βόθροι τῶν πλουσιωτέρων τῆς πόλεως μας ἀνοικτοὶ πρὸς τὰ κάτω, ἐλεύθεροι, καὶ δέον ταχέως νὰ φραχθῶσι τελείως, νὰ βουλωθῶσιν. Εἰς ἀπάσας τὰς μεγάλας καὶ πολυανθρώπους πόλεις τὸ ζήτημα τῶν βόθρων, στενότερα συνδεδεμένον μὲ τὸ τοῦ ἐδάφους καθ' ὅλου, εἰλκυσε πάντοτε ζωηροτάτην καὶ ἐντονὴν τὴν προσοχὴν τῶν ὑγεινολόγων. Καθ' ὅσον ποικιλοτρόπως ἀπεδείχθη ὅτι οἱ βόθροι, εἶνε τρόπον τινα οἱ σταθμοὶ τῶν περισσοτέρων ἐπιδημικῶν νοσημάτων. Παιταχοῦ ὅπου οἰκοδομοῦνται μεγαλοπόλεις δὲν ἐξετάζεται μόνον ὁ ὑπέργειος χώρος, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ὁ ὑπόγειος.

Παρ' ἡμῖν δὲ τὰ ὑπόγεια στρώματα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν ὁποίων οἰκοῦμεν ἐλάχιστα, ἂν μὴ διόλου, εἰλκυσαν ἄχρι τοῦδε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων· ἀλλὰ λέγοντες ἀρμοδίους τίνας ἐννοοῦμεν; ἔχομεν τοιούτους; οὐχὶ ἀπαντῶμεν· διότι ἀπαντες σχεδὸν ἀνεξαιρέτως οἱ ἐπιτετραμμένοι ὅπως ἐπιτηρήσωσιν, ἐὰν αἱ περὶ πόλεων διατάξεις ἐφαρμόζονται, ἐφάνησαν δοκησισοφοί, ὡς οἱ πλείστοι τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπὶ τῆς ὑγεινῆς τῆς πόλεως ἐπιτροπὴν· ἐμλουσί περὶ καθαριότητος τῆς πόλεως, ἐνθ' ἐκεῖνοι ρυπαίνουσιν αὐτήν, ἐκεῖνοι διασπείρουσι εἰς αὐτήν τὰ σπέρματα τῶν κακοήθων πυρετῶν τοῦ τύφου, τῆς δυσεντερίας, τῆς χολέρας. Διότι οἱ βόθροι αὐτῶν, οἵτινες εἶνε σταθμοὶ τοῦ ἰοῦ (σπέρματα) τοῦ τύφου, τῆς δυσεντερίας καὶ τῆς χολέρας, ὡς πᾶς ἀπόπατος, εἶνε αἱ δραστηριώτεραι ἀτμομηχαναὶ πρὸς γένεσιν καὶ διάδοσιν τῶν μολυσμάτων. Ὅταν τὰ ὑποχωρήματα τῶν τυφικῶν, τῶν δυσεντεριῶν καὶ χολεριῶν, εἰς τὰ ὅποια ἄφθονον ὑπάρχει τὸ μολυσματικὸν σπέρμα χύνονται εἰς ἀποπάτους ὡς οἱ γνωστοὶ πλέον ἐννεακόσιοι ποῦ νὰ εὑρεθῇ πρόχλωμα πρὸς παρεμποδίσιν τῆς μεταδόσεως τῶν ποικίλων μολυσμάτων; Τὸ ἔδαφος τῆς πόλεως ἡμῶν εἶνε λίαν πορώδες, ἡ δὲ διήθησις τῶν ρυπαρῶν καὶ μεμολυσμένων ὑδαρῶν καὶ ὑγρῶν συστατικῶν τῶν ὑπο-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἱδ. ἀριθ. 534)

Ἡ Ἑρριέττη ἔχεε πύρινα δάκρυα. Ἡ βαρόνη ἐξήκο-
λούθησε διὰ φωνῆς νωχελος.

— Ἐὰν δὲν ἤξεύρω τί συνέβη μεταξὺ σοῦ καὶ τοῦ πα-
τρός σου, πῶς θέλεις νὰ σὲ ὑπερασπισθῶ; Ἐὰν μοι ἔλεγε...

— Ἐν μόνον πρᾶγμα δύναμαι νὰ σὰς εἰπῶ, μῆτέρ μου·
πρέπει νὰ νυμφευθῶ τὸν κ. Κάστορα.

— Πρέπει; Ἀλλὰ δὲν βλέπω τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐγώ.
Ἐὰν ἐδοκίμαζες μόνον νὰ μοι δώσης ἓνα λόγον!

Ἡ Ἑρριέττη ἐκίνησε θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν καὶ κατέπε-
πεν ἐπὶ ἔδρας.

Ἡ βαρόνη παρετήρησεν αὐτὴν πρὸς στιγμὴν δακρύουσα
μετ' ἐκφράσεως ἀρρήτου τρυφερότητος.

— Ἰδοὺ τὸ ἔργον τοῦ καταράτου, διελογίσθη, ὁ δαίμων
ἐνεφύσησε τὴν δολιχητῆριώδη πνοὴν τοῦ εἰς τὴν καρδίαν καὶ
τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου μου! Ἄ! μοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ

μεταξὺ ἡμῶν πάλιν θὰ ἦτο τρομερά... Ἀλλ' ἔστω, θ' ἀν-
τιπαλέσω! Θέλει νὰ λάβῃ τὴν θυγατέρα μου, ἀλλὰ θὰ τὴν
ὑπερασπίσω!

Ἐπειτα κατανοοῦσα ἤδη ὅτι δὲν θὰ κατώρθου ν' ἀπο-
σπάσῃ λέξιν ἀπὸ τὴν Ἑρριέττην, ἀπεσύρθη καὶ διευθύνθη
εἰς τὸ δωμάτιόν της. Ἡ θάναθον ρίγος εἰς τὰ μέλη της, μι-
κρόν τινα πυρετόν. Ἐν τῇ βεβαρυμένῃ κεφαλῇ της ὑπῆρχον
ἀλγεῖναι νύξεις. ἐπέκειτο νευραλγία.

— ὦ! ἐψιθύρισε, δὲν θέλω νὰ πέσω ἀσθενής· ἔχω ἀνάγκη
νὰ διατηρήσω τὴν δύναμίν μου, ὅλας μου τὰς δυνάμεις.

Κλεισθεῖσα δὲ προσεκάλεσε τὴν θαλαμηπόλον της, ἀλλ'
ἐκδυθεῖσα ἐπεσεν ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ἤσθάνετο μετ' ὀλίγον
ὅτι εἶχε κάλλιον.

— Τίποτε δὲν εἶναι, εἶπε καθ' ἑαυτήν.

Ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον νὰ κοιμηθῇ. Ἦκουσεν ὅτι εἰ-
σῆλθον ὁ βαρόνος καὶ ὁ Πέδρο καὶ ὅτι ἐκλείσαν τὰς θύρας.
Ἡ σιωπὴ ἐπεκράτει πανταχοῦ. Μέχρι τῆς αὐγῆς ἔμενεν
αὔπνιος, ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον τοσοῦτον τεταραγμένη, ἡ γα-
λήνη εἶχεν ἐπανελθεῖ εἰς τὸ πνεῦμά της. Τότε ἀποκαμουσα
ὑπὸ τῶν συγχινικήσεων τῆς προτεράϊας ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἡ Ἑρριέττη, ὅπως ἡ μήτηρ αὐτῆς, δὲν εἶχε κοιμηθῇ
καὶ εἶχε κλαύσει πολὺ στρέφουσα τὴν ἀλγοῦσαν καὶ φλέ-
γουσαν κεφαλὴν της ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου. Φεῦ! δὲν ἤ-
δύνατο ἢ νὰ σιμώζῃ. Οἱ τρομεροὶ λόγοι τοῦ πατρός της δὲν
ἐξήρχοντο τῆς σκέψεώς της.